

אי ביין אָלַאמְטָעָרְנְזִיךְ!

גלוון 14 • שחתת פרשת המדבר, כ"ד אייר תשע"א, ל"ט לעומר

פֶּסֶח אַיִם
מאירים את העולם
על-ידי לימוד התורה
שעדי תلمידי ישיבת
הorzochit כפר ח'ב'ד

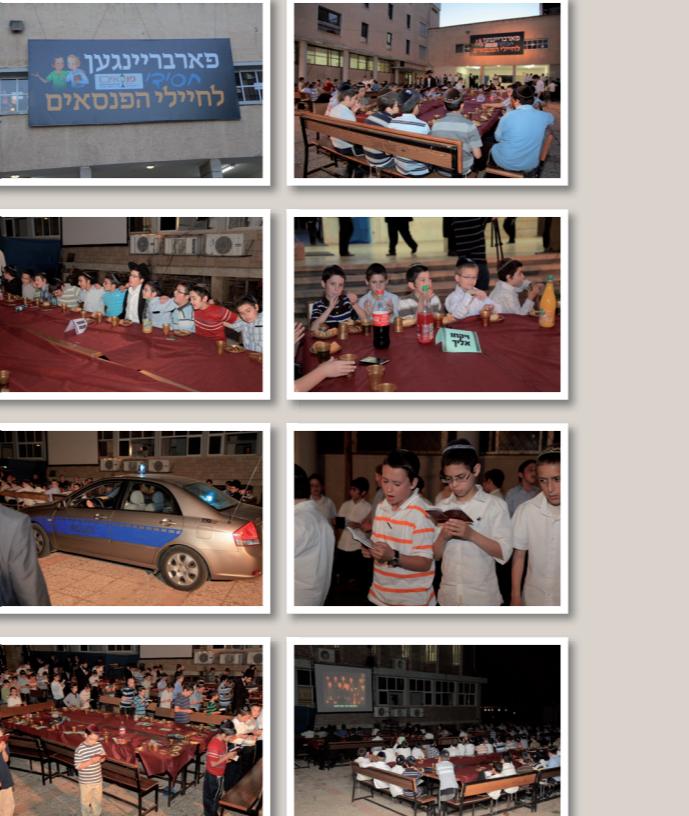
ח'יטים באולה
תחיית המתים על crtmat
השבוע במדור "טועמים גאולה"

זרעו בחיים!

בימים חמישי שuber התכנסו חיל'י הפנסאים לפארברינגןען חסידי בחיצ'ה ישיבת. בתהווותם סוכם מבעצ' "חיד קטריא" שקדם לג' בעומר והכו על פתיחתו של מבעצ' ההכנה ליום הילולא ג' תמוז.

במהלך המבעץ, טיסמטו "מאירים בחברותא", איתר כל אחד מהחיל'י הפנסאים חבר או קרוב משפחה מהץ לכפר, איתו עברו את שלבי המבעץ. חבורת יעדית מיוחדת תחולק בימים הקרובים לחיל'י הפנסאים ול"חברותא" ברחבי הארץ, והלימוד ומיולי המשימות יעשה בצוותא.

בימים הסמוכים ליום הילולא ג' תמוז, יערך אירוע גדול כאן בכפר ח'ב'ד, ובו ישתתפו חתיבות הפנסאים המקומות וכלל חיל'י הפנסאים מרחבי הארץ. "איין-אלאטערנשיך" י Mishrik וידוחה על התהיפותיות של שלבי המבעץ!

בעין המצלמה

מט לועלות הפנסאים

בימים חמישי שuber התכנסו חיל'י הפנסאים לפארברינגןען חסידי בחיצ'ה ישיבת. בתהווותם סוכם מבעצ' "חיד קטריא" שקדם לג' בעומר והכו על פתיחתו של מבעצ' ההכנה ליום הילולא ג' תמוז.

לוק בלב המדבר

לוק מס'ר:

מה שלומכם? אתם לא צריכים להתאים ולענות, בכל מקרה הרי אני כבר יודע את התשובה. כולכם מתרגשים מעתיקת המבעץ גדול לקרה יום הילולא ג' תמוז; מתכוונים להאריך בחברותא. המתים. רק לאחר תחיתת המתים, יצא הקב"ה את החינה (המשם) מנדרתיקה, וממנה יתרפאו כל המומים. המטרה בנס מיה זה - שכולם יבחינו בשינוי הנשי שבבעל המומים.

לאו שמו עיורים, יקומו עיירות; אלו שהיו חירשים, יהיו חירשים גם כשיקומו בתחיתת המתים. רק לדור תחיתת המתים, יצא הקב"ה את החינה (המשם) מנדרתיקה, וממנה יתרפאו כל המומים. המטרה בנס מיה זה - שכולם יבחינו בשינוי הנשי שבבעל המומים.

לאחר התהיפותיות כל הניסים האל, נctratr למצוות שימוש מיוחד לכל מחלקות בתיה הרואה, שכן כל היהודים יהיו בראים, ולא יהיה בהם צורך. בשבוע הבא בעוזה, חלק שלישי ואחרון אודות תחיתת המתים.

אצלנו בקבוצה

מיינו של 'פֶּסֶח אַיִם' צעוי

פֶּסֶחן בלילא. נמצא בכל מקום, ותמי ידע ראנון את כל ה"ג'יעס"

לוק בפי

בתקיית המתים, יקום כל נפטר כמו שהוא בשעת מיתה. בונגע לבגדים שילבשו המתים - ישנה מחלוקת. לפי דעת רבינו נתן, יקומו עם התכרככים בהם נטפו אחרי הפטירה. לפי שיטת רב, יעשה הקב"ה נס מיוחד, וברא לכל נפטר את הבגד שאיתו הרים רגיל ללבת בימי חייו.

מעיין בלב המדבר

השעה התאורה, ואנחנו נהנו להשתעשע במשחקים עם בני הדודים, כשנקישה נשמעה על הדלת. בפתח ניצבו שני צעירים, שנראו ממש מוזרים. בחולצות שכנראה נלקחו מבודדים של חנות עתיקות יפנית, מכנסים עם הדפס של להבות אש ענקיות, שיער שבור ארוך קלוע למאות צמות קטנטנות ועגלים בכל חור אפשרי, באמצעותו לא ניתן להאמין שמדובר ביזרים שנפלו לאן מעולם אחר.

את ליזער לא העזתי לשאול מי הם המוזרים שהתיישבו ליד השולחן בビיתו ולמדו עם אביו - השליך פרק תניא שלם, אבל כששgashti את זעליג המלמד ביום חמישי בישיבה, לא יכולתי להתפרק, ושוחתי בפניו את תמיותה.

כמו כל דבר שתספר לזעליג, הזיכרו לו גם שני 'מוזרים' שיחה של הרבי על פרשת השבעה. "בפרשת השבעה, וגם בשבוע הבא, אנו קוראים בתורה על הקמת המשכן לה' בלב המדבר. מדובר זה עליינו למדוד הוראה פשוטה בעבודת ה'.

"המדבר הוא לא רק מקום שמהם גשמי, האזר בו כמעט ולא נובעים מעינות ועצים ואילנות אינם צומחים. ישנו 'המדבר' הרוחני, מצב בו במקומות הרוחניות והקדושה שצריכות לשולט שוררת אירחה מוקה.

"גם במקרה ומצבים חשובים לזכור: בכוו של היהודי להקים משכן לה' בכל מקום, אפילו בחברת-הר-ח'ב"ד בקרית מלכי, כדי שייכלו לקרוא משני ספרים. הרבי שלח את המזוכיר הרוחן לשרה התעופה עם הספרים, ואך נתן לו את הסרטוק שלו (!) לבוש כאשר הוא שולח את הספרים בשם. בתמונה ניתן לראות את הרבי מלוחה את הספרים למכוונית, ביציאה מ-507

(מעוד ע"פ ל��"ש חלק ל"ב עמ' 150)

טועמים גאולה

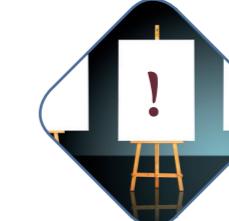
ועודות על ימות המשיח, מתוך ציל"ה לגיאתו מהירה

בגדים בסיטונאות

בתקיית המתים, יקום כל נפטר כמו שהוא בשעת מיתה. בונגע לבגדים שילבשו המתים - ישנה מחלוקת. לפי דעת רבינו נתן, יקומו עם התכרככים בהם נטפו אחרי הפטירה. לפי שיטת רב, יעשה הקב"ה נס מיוחד, וברא לכל נפטר את הבגד שאיתו הרים רגיל ללבת בימי חייו.

תמונה מספרת

ההתרחשויות מאחוריו התמונות

הדרך לאמה

סופור אמייתו בהמשכים
בעוד ע"פ קובץ "חכמים"

הנידח של העיירה, ואף היום לא היה מזדמן
לכאן, אלמלא בקשתה המפורשת של אמו,
לסדר עבורה עניין שאינו סובל דיחוי.

השעה הייתה שעת בין הערבאים, ומבعد
לפתוח בית המדרש של החסידים צהה עינו
של שमואל בצלאל מזויה מרתק.

בשווענציאן גרו בסך הכל שלושים
מחסידי האדמו"ר הזקן, וכולם התפללו
בבית הכנסת שלהם שבקצתה העיירה.

כעת, הבחין שמואל בצלאל, הסתימה
תפילת מנחה, ומתפללי בית הכנסת
התבקצו סביב שולחן העש הכבד שניצב
במרכז בית הכנסת.

כל אחד מהחסידים אחז בידו ספרון
קסון, וכולם עסכו בלימוד בחינת נפהלה.
סקרנותו של הנער התעוררה. מהו הספר
המסתורי, כמוותו לא ראה מעולם בבית
המדרשה, ממן לו מודים החסידים בחשך
שכזה.

הוא התקרכב לפתח בית המדרש, כשקריאה
רומה סימרה אותו למקוםו. "הסתלק מכאן
במהירות! אתה הרי משתיר למונגים
לחסידות, ולכן - אין לך מה לחפש
כאן!!!".

פרק שני | האזנת סתר

ימי הבחרות הראשונים עברו על שמואל
בצלאל הצער בנעימים. שבועות ספורים
חלפו מאז נשאה עמו, ובעה גילה בנקל
כי בנה - שמואל בצלאל, הינו ילד נעים

שלא ירים עלייו קשיים.
עד מהרה שב שמואל בצלאל ללון בבית
הרי"ץ אודות אמרת התהילים בכל יום, ובאותה
בזה קטעה רשותה לשבתא שישב
הראשה עמד ר' איצ'ה, היישר מבט לר' אליהו חיים ושאל: "זה נכון או לא?". השמואה
או התיבות ירകדו כאילם".

מענין ליין, שבוקובץ המכטבים שבסוף התהילים
אוholeil yosif zechak" מביא הרבי נשאי דורנו מכתב מהרב

למכتب כותב הרב: "lidat seder haunivim hanen mutik
har' eliehu chayim .. altehoyi hi" d. בהמשך מתעלק הרב

שומואל בצלאל שקד על לימודו במרץ רב,

קטעים נרחבים מאותו מכתב.

...

ביו"ד כסלו עשו הגරנים 'אקייה' והובילו יהודים רבים
לבית הכנסת, כדי להוציא אותם שם להווג. יהודים רבים
אחרים אולצו לעמוד מסביב ולהיבט במוחזה הנורא. בין
אוטם יהודים שנגזר דיןם לשရיפה, רח"ל, היה גם
דר גمرا עם פרישת התוספות, ולהבינו על
בורוי.

רבה של שווענציאן, ר' הערשלה,
הבחין בכישרונותיו המצוינים של הנער,
וקירב אליו מאד. מד' יומם, בשעה קבועה,
ר' אליהו חיים, וכן החסידים ר' איצ'ה מתמיד ו' חאטשע
פייגן.

ר' איצ'ה ניגש אל ארון הקודש, פתח אותו לרוחה,

והוציא את אחד מספרי התורה. "אנו זוכים לקים את

לרובתיינו נשייאן, נשייאן,
שונה הייתה משאל אחר
החסידים. היחס שלו אל

הרביה היה כשל בן לאביו,

בן משפחה, וכך היה גם
היחס אליו מצד הרב.

...

מצוות מסירות נשע על קידוש ה", הכריז, "עלינו להיות בשמה". הוא הניח את ידו האחת
על כתפו של ר' אליהו חיים, ואת ידו השנייה על כתפו של ר' יחאטשע, ושלושת ידיהם צחצחו
בריקוד חסידי עלי, תוך שהם מגנים את ניגון 'הקפות' המפרוסם.

בעודם רוקדים, הביעו הנצים ימ"ש את בית הכנסת, ונשימותיהם של שלושת החסידי עלו
השםימה בטירה, יחד עם עוד עשרות יהודים שהי שם. השם יקום דםם.

שמואל בצלאל צעד לפני תומו ברחובות של לכאורה

עיר. על פי רוב, לא היה מותקן כלל לכאורה

המשך יבוא א"ה

כחך מאותו קשר יצא לפון, מאז יציאת הרבי הרי"ץ
مبرית המועצות כתב ר' אליהו חיים לרבי בקביעות
דיוחים אודות מצב החסידים שנשאו בעמק הבקא,
מאחוריו מסק הרצל.

מכتبים אלו הינם יקרים ערך עבורה, בהתאם באופן

אותנטי ומוקרי את מצב החסידים אז במדינתה ההיא.

הרשב"ב ע"ע. החסיד המפורסם ר' איצ'ה מתמיד מגיע לביקור בבית משפט אלטוזי, כמנהגו

משום שלדעתו אין לו את הכישرون המתאים לככובה

שכזו. בתגובה כתוב לו הרבי הרי"ץ: "לחינן מתאונן
פעם בפעם. למלות הזמן שעבר מАЗ הסתלקות הרבי, הדבר לא נדע לר' איצ'ה, ששחה

שאינו סופר, כי גם לפעמים שפטו לקובי" שבסוחים שונים,

הנה היא נקראית מלאי', ומה גם בעית שמדדב לשבח הנה
הראשונה עמד ר' איצ'ה, היישר מבט לר' אליהו חיים ושאל: "זה נכון או לא?". השמואה
או לאת התפקיד המוטל עליו הוא קיים!

הנוראה כבר גונבה לאזני, שאין כל ספק שלעבודתו אכן היו:
ישוב בביתי, ורואה מבعد לחילון בחור מזקון רץ ברחווב במזג-אוויר חם,
נושא בדיו מזוזות כבדות, ועל פניו ניכר גודל המאמץ והעיפוי - נזכר
הוא שגמ אבוי היה נראה כך, ונזכר שאבוי ציווה עליו: בכל יום, בקומר
בבוקר, תאמר "מודה אני", ובשכבר לישון תאמר "שמע ישראל" ...

והאמת היא, שאין כל ספק שבוקובץ המכטבים שבסוף התהילים
אר הוא מיאן לקבלה. ר'

אליהו לא השיב מואמה,

רק הגיב באנחה כבדה.

שוב שאל ר' איצ'ה, "నכון
או לא?". ושוב שותק ר'

אליהו חיים, אך הפעם
נותה גופו מטה, לכוון

המדוגות. ר' איצ'ה שב

ואה שאל בשישי, ור'

אליהו חיים נפל על

המדוגות ראשו נחבט
בهم בחזקה, והוא

מתמטות מתעלף.

התקשרו הלא מסויגת
של'אליהוחי'אלטהוי'

לשווינה נשייאן נשייאן,

שונה הייתה משאל אחר
החסידים. היחס שלו אל

הרביה היה כשל בן לאביו,

בן משפחה, וכך היה גם
היחס אליו מצד הרב.

...

ר' איצ'ה ניגש אל ארון הקודש, פתח אותו לרוחה,
והוציא את אחד מספרי התורה. "אנו זוכים לקים את

לרובתיינו נשייאן, נשייאן,
שונה הייתה משאל אחר
החסידים. היחס שלו אל

הרביה היה כשל בן לאביו,

בן משפחה, וכך היה גם
היחס אליו מצד הרב.

...

במדור "חסידים הראשונים" נגosh השבוע את הרב אליהו חיים אלטהוי, אותו כינה הרב

"יד' בית הרב", ונשׂתדל למלוד מאורחותיו.

במדור "אצלנו בקבוצה", לשם שני, לא נשמע על חוות ממהלך הלימודים ב'ישראל'. אך אל

dagha, גם השבוע נזכר זעליג ה'מלמד' בשיחת של הרב שבחשחה פרטית מתאימה ב-ד-י-

ו-ק לנושא הנידון.

כמו עובדות שלא ידעתם על תחית המתים במדור "טועמים גואלה" וכל שאר המדורים

המרתקים.

מערכת "א-לאמטערנשיך"

הרב אליהו חיים אלטהוי בשנותיו האחרונות

ידיך בית רב'

המושבה היהודית דוברנקה שברוסיה הלבנה. אירר טר"פ, חדש לאחר הסתלקות הרבי
הראש"ב ע"ע. החסיד המפורסם ר' איצ'ה מתמיד מגיע לביקור בבית משפט אלטוזי, כמנהגו
באחד ממכتبיו, בישור' אליהוחי' להפסיק את הדיווחים, כבוגר
משמעותם שלדעתו אין לו את הכישרונות המתאים לככובה
שכזו. בתגובה כתוב לו הרבי הרי"ץ: "לחינן מתאונן
פעם בפעם. למלות הזמן שעבר מАЗ הסתלקות הרבי, הדבר לא נדע לר' איצ'ה, ששחה

שאינו סופר, כי גם לפעמים שפטו לקובי" שבסוחים שונים,

הנה היא נקראית מלאי', ומה גם בעית שמדדב לשבח הנה
הראשונה עמד ר' איצ'ה, היישר מבט לר' אליהו חיים ושאל: "זה נכון או לא?". השמואה
או לאת התפקיד המוטל עליו הוא קיים!

הנוראה כבר גונבה לאזני, שאין כל ספק שלעבודתו אכן היו:
ישוב בביתי, ורואה מבعد לחילון בחור מזקון רץ ברחווב במזג-אוויר חם,
נושא בדיו מזוזות כבדות, ועל פניו ניכר גודל המאמץ והעיפוי - נזכר
הוא שגמ אבוי היה נראה כך, ונזכר שאבוי ציווה עליו: בכל יום, בקומר
בבוקר, תאמר "מודה אני", ובשכבר לישון תאמר "שמע ישראל" ...

והאמת היא, שאין כל ספק שבוקובץ המכטבים שבסוף התהילים
אר הוא מיאן לקבלה. ר'

אליהו לא השיב מואמה,

רק הגיב באנחה כבדה.

שוב שאל ר' איצ'ה, "נכון
או לא?". ושוב שותק ר'

אליהו חיים, אך הפעם
נותה גופו מטה, לכוון

המדוגות. ר' איצ'ה שב

ואה שאל בשישי, ור'

אליהו חיים נפל על

המדוגות ראשו נחבט
בهم בחזקה, והוא

מתמטות מתעלף.

התקשרו הלא מסויגת
של'אליהוחי'אלטהוי'

לשווינה נשייאן נשייאן,

שונה הייתה משאל אחר
החסידים. היחס שלו אל

הרביה היה כשל בן לאביו,

בן משפחה, וכך היה גם
היחס אליו מצד הרב.

...

הרב אליהו חיים אלטהוי בשנותיו האחרונות

重温

המושבה היהודית דוברנקה שברוסיה הלבנה. אירר טר"פ, חדש לאחר הסתלקות הרבי
הראש"ב ע"ע. החסיד המפורסם ר' איצ'ה מתמיד מגיע לביקור בבית משפט אלטוזי, כמנהגו
באחד ממכتبיו, בישור' אליהוחי' להפסיק את הדיווחים, כבוגר
משמעותם שלדעתו אין לו את הכישרונות המתאים לככובה
שכזו. בתגובה כתוב לו הרבי הרי"ץ: "לחינן מתאונן
פעם בפעם. למלות הזמן שעבר מАЗ הסתלקות הרבי, הדבר לא נדע לר' איצ'ה, ששחה

שאינו סופר, כי גם לפעמים שפטו לקובי" שבסוחים שונים,

הנה היא נקראית מלאי', ומה גם בעית שמדדב לשבח הנה
הראשונה עמד ר' איצ'ה, היישר מבט לר' אליהו חיים ושאל: "זה נכון או לא?". השמואה
או לאת התפקיד המוטל עליו הוא קיים!

הנוראה כבר גונבה לאזני, שאין כל ספק שלעבודתו אכן היו:
ישוב בביתי, ורואה מבعد לחילון בחור מזקון רץ ברחווב במזג-אוויר חם,
נושא בדיו מזוזות כבדות, ועל פניו ניכר גודל המאמץ והעיפוי - נזכר
הוא שגמ אבוי היה נראה כך, ונזכר שאבוי ציווה עליו: בכל יום, בקומר
בבוקר, תאמר "מודה אני", ובשכבר לישון תאמר "שמע ישראל" ...

והאמת היא, שאין כל ספק שבוקובץ המכטבים שבסוף התהילים
אר הוא מיאן לקבלה. ר'

אליהו לא השיב מואמה,

רק הגיב באנחה כבדה.

שוב שאל ר' איצ'ה, "נכון
או לא?". ושוב שותק ר'

אליהו חיים, אך הפעם
נותה גופו מטה, לכוון

המדוגות. ר' איצ'ה שב

ואה שאל בשישי, ור'

אליהו חיים נפל על

המדוגות ראשו נחבט
בם בחזקה, והוא

מתמטות מתעלף.

התקשרו הלא מסויגת
של'אליהוחי'אלטהוי'

לשווינה נשייאן נשייאן,

שונה הייתה משאל אחר
החסידים. היחס שלו אל

הרביה היה כשל בן לאביו,

בן משפחה, וכך היה גם
היחס אליו מצד הרב.

...

הרב אליהו חיים אלטהוי בשנותיו האחרונות

重温

המושבה היהודית דוברנקה שברוסיה הלבנה. אירר טר"פ, חדש לאחר הסתלקות הרבי
הראש"ב ע"ע. החסיד המפורסם ר' איצ'ה מתמיד מגיע לביקור בבית משפט אלטוזי, כמנהגו
באחד ממכتبיו, בישור' אליהוחי' להפסיק את הדיווחים, כבוגר
משמעותם שלדעתו אין לו את הכישרונות המתאים לככובה
שכזו. בתגובה כתוב לו הרבי הרי"ץ: "לחינן מתאונן
פעם בפעם. למלות הזמן שעבר מАЗ הסתלקות הרבי, הדבר לא נדע לר' איצ'ה, ששחה

שאינו סופר, כי גם לפעמים שפטו לקובי"